

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . . . 10 frt.—kr.
Fél évre . . . . . 5 „
Negyed évre . . . . . 2 „50.

Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény főlapra, Veesey-ház földszinre, a szerkesztőségbe kéremozgva küldendő.

Előfizetési helyben
TELEGDI K. LAJOS és IG. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kindóvárosban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postaküldvény útján.

Hirdetési díj:
Négy hasábolj per sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán a 1 és 10 ló szó b á r á r t vételekkel. Bélyegdíj minden külföldi hirdetésért 30 kr.

„Nyitlér”-ben megjelenő közlemény minden per sorát 20 kr.
Hirdetéseket felvételek a kindóvárosban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHRI-MAN H. könyv. iradjában is.

Név nélkül vagy bérmentelenül beküldött kéziratok nem vételnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Az orkán előtt.

(K.) A most oly hirtelen beállott európai szélsőség, szinte megfélemlíti a gondolkodót; szinte félni lehet a rohamosan közeledő katasztrófától. Így féltjük azon vízkörost is, a ki halála előtt fél órával egy nagy adag sültet jóízűen tud el költeni, de alig fél órai idő után ki adja lelkét.

Vagy talán nem azt jelenti az, hogy Komaroff orosz tábornokot, dorgálás helyett a gyém. kal kirakott diszkarddal jutalmazta meg a csár — Eppen azért kellene a diplomataknak figyelő állásban lenniök, mert még Angolország elkészül, addig Oroszország már készen van, és most ismét 50 ezer főből álló hadsereget menesztett Indiába . . . vagy ezek talán a béke kötés ünnepélyére lettek oda rendelve?

Azok oda érkeztek — valamint Czirkásziából a fekete tenger partra rendelt 20 ezer főnyi haderőnek megérkezése után azonnal fog tudni az orosz diplomácia a káknán is csomót találni, hogy azt az angoloknak tudja bé átadásai hibául! És ekkor fognak az ágyak, mint a földi villámok fel-fel villanni s ekkor már nem többé Afgán, vagy Herát foglalásáról szó, hanem Európa ujjáalakulásáról, és a keleti kérdés vég megoldásáról fog az orosz diplomácia, háta mögött csata készen álló sereg éléről szólani Európa minden hatalmaságaihoz, főképp ha még a törököket is részre bírja, kiket Európa irigysége kerget majd az ólébe.

Európa hatalmasságai idő előtt elárulták azt, hogy féltik Oroszország nagy hatalmát, mit mint diplomaták igen rosszul cselekedtek, de hát irva van, az, hogy: dem nicht zu valken — dem ist auch nicht zu rathen! Oroszországnak legerősebb feladata ma az ország fejedelmét fenyegető nihilizmus egy időre pihenésre bírhatni (mit csak is kölhaboru által érhet el), — hogy III. Sándor csár is megmutathassa azt, hogy miként kell aquirálni — még pedig nem is a csand és rend helyre állítása címén.

Ha pedig sikerül az oroszoknak most Herát elfoglalása, akkor Angolország nagyhatalmi állása elérte késő délutánját . . . még Európában is, mert Indiának kulcsa akkor nem az ő — hanem az orosz kezében fog lenni, nehéz oda bé jutni, de ha egyszer oda fészkelte magát, akkor a hands offe ki nem fogja onnan üzni, még a hatalmas Ausztria segítségével sem! Nem szabad tehát az angoloknak annyira elbizni magokat azzal, hogy pénzüknél, mert az apadni fog azon esetben, de meg Oroszországnak is van pénze, és az van még Oroszországi zsidóinak is, kiket III. Sándor csár kormányja erős védelem alá vett vagy hat hónap óta.

Mi volna hát az, ami a puszkapor pyramison álló Európát megmenthetné az Oroszok kapzsi hatalmától? Csakis egyetlen egy eset és ez abból áll, hogy eloszlassák azon lópor pyramist, melyre Európát helyezték. De hogy? Mert a császári csökök ma már nem béke- és oszlató-szer többé.

Nincs más, mint a népek és nemzetek jóll felfogott érdekének őszinte felkarolása ezen elv alapján adjátok meg kinek kinek a magáét! — és akkor, még csak a nihilizmus sem fog kelleni arra, hogy Oroszországot ura, ki most a kelet és Európa diktátorának szereti magát hiúni, vagy is oly szerepet szeret játszani, hogy minél több minden nagyobb és költségesebb fenyegetés nélkül vissza huzódniék hideg otthonába, mert nem szabad feledni azt, hogy az orosz diplomácia érzékenysége mellett, helyes előérzettel és sejtelmekkel, hamar által szokta látni a mi gondviselészerű dip-

lomataink tartaléktól terhes játszmáit. Az oroszokat nem a fényes párketten lehet jól kiösmerni — hanem más valahol! Azt pedig ma már az eke-szarvánál is beszélük, hogy az oroszok kívül nincsen állam, a melynek nagy diplomáciája volna.

— Országgyűlés. Hétfőn mindkét ház ülést tartott. A képviselőház harmadik ízben megszavazta a mátrai vasutakról szóló törvényjavaslatot és meghallgatott két interpellációt és három miniszteri választ. Ezek közt legnevezetesebb a jékes s fagykarak tárgyalásában Madarász József által tett interpelláció s a pénzügyminiszternek erre azonnal megadott válasza. A miniszterelnök bejelentette, hogy a kormány mostanában nem szándékozik többé előterjesztést tenni s mihelyt a főrendekről érkező üzenetek el lesznek intézve, be fog zártni az ülésszak. — Ma nem volt ülés, holnap kisebb — jelentőségű ügyek lesznek napirenden. A főrendek üzenetek átvétele végett tartottak rövid ülést. Ott is csak kedden lesz tárgyalás. Az illető bizottság hosszasan tanácskozott a vízjogi törvényjavaslat fölött.

A főrendház tegnap délután 1 órakor tartott ülést néhány apróbb ügyet intézett el s egyúttal elhatározta, hogy a vízjogi törvényjavaslatot szerdán veszi tárgyalás alá. Apponyi György gr. indítványozta ugyan, hogy a javaslat tárgyalása halasztassék el az őszi ülésszakra, de a miniszterelnök felszólalására a ház az ez ülésszakban való elintézés mellett nyilatkozott. A békebírhari, valamint a mátrai vasutakról szóló javaslatok a mai ülés napirendjére tűztek ki.

— Vasutügy. Szentcsanak közönsége elhatározta, hogy a megnyitott pusztá-fenyő-kun-szt-mártoni vasút végpontjától Szentcsanak közpénztára terhére szinten helyi érdekű vasutat épít és e részben egy a közl. miniszteriumhoz az engedély-okmány kinyerése végett, valamint a m. kir. államvasutak igazgatóságához az üzemeltetési szerződés megkötése iránt folyamodott. Utóbbi irányban, értesüléseink szerint, legközelebb a közl. miniszterium bizonyos elvek alapján szerződési mintát állapított meg, mely a m. kir. államvasutak igazgatóságának azzal adatait ki, hogy azon minta alapján a szerződéseket — mutatis mutandis — a nagyváradi-belenyész-vasköhi, a fentemlített pusztá-fenyő-kun-szentmártoni, az újszász-apáthi, a maros-ludas-besztercei, a vinoközve-breskai, a marosvásárhely-sászrégeni és a mezőtúr-turkevei helyi érdekű vasutak engedélyeseivel kösse meg. Ezen szerződésnek főleg megszabják a m. k. államvasutaknak az üzemeltetést, a vicinális vasutakra vonatkozó törvény értelmében minden szállított személy és tonnaúru után megtérítendő önköltségek, valamint az esetleges járműhasználatért a tulajdonos társulatok által fizetendő kárpótolás mérvét stb.

— Külföld. Oroszország úgy kívánja a határmegállapítást, hogy az orosz területet Afganisztántól ne egy semleges zóna választja el, hanem, hogy az orosz és az afgán területet közvetlen határvonal választja el egymástól. Az ugynevezett „tanulmányi zóna” tehát végkép elesett, s most csak az a kérdés, hogy határvillongások esetén — a melyekről, biztosra veheti akárki, Oroszország bőven fog gondoskodni — az afgán határ védelme kinek a feladata legyen: Angliáé, a mely esetben szüntelenül meg van az angol-orosz konfliktus eshetősége, vagy magáé Afganisztáné, a mi egy szép napon azt eredményezheti, hogy Afganisztán orosz protektorátus alá kerül s az orosz birodalom csakugyan tőzomszédja lesz az angol-indiai birodalomnak. Hogy az angol kormány az utóbbit fogja választani, az több, mint valószínű. — A kanadai laza dásról végre kedvező hír is érkezik. Middleton tábornoktól ugyanis legújabbban a kanadai kormány táviratot kapott, melyben tudatja, hogy a kanadai csapatok a május 11-én vívott ütközetben fényes győzelmet arattak. Middleton Rielhez levelet intézett, melyben kijelenté, hogy kész öt oltalmába venni, míg a kanadai kormány elhatározását tudatja. Riel még eddig nem válaszolt. Battleford mellett az indiánok 30 társzekeret ejtettek zsákmányul.

Országos kiállítás.
(A fegyver- és rabmunka az orsz. kiállításon.)
Külsőleg egyike a legigénytelenebb kiállítási épületeknek a fegyver- és rabmunka csarnok, de tagadhatatlanul érdekes annak beltartalma, a mint azon körülmény és igazol, hogy abban mindég igen nagy számú közönség van, a szakértők azt ismételtlen szokták megtekinteni.
Valóban meglepő is a munkatermekek

azon változatossága, aránylagos tökélye és külső csínja, melylyel a szemlélő e csarnokban találkozik, s bár számalommal az elbűvöltak felett mégis nagy meglepéssel tapasztalhatjuk, hogy börtöneink ma már nem a tunya tetlenség színhelyei, hanem oly intézetek, a melyekben az elítéltek nagy száma valóságos pótnyelésben részesül.

A kiállított cikkek összessége igen érdekes. Ott látjuk gyűjteményes összeállításban, hogy mely okszertűn üzetik a tűzmelés oly foghazkalmát, a hol erre alkalmas talaj létezik, egyhéz kézműves foglalkozás meghonosítása pedig lehetetlen. Látjuk azután a kosárfonás legkülönfélébb termékeit is, elkezdve a fekete vesszőből font legdurvább szénhordó kosártól a legfinomabb és szépen színezett női munka — és egyéb diszkoszarakig. A közönségesebb kosárfonás legtöbb termékét a kecskeméti kir. ügyészség, a finomabb kosarak közül a legszébbeket a miskolci és ipolyi kir. ügyészség, valamint a nagy-enyedi orsz. fegyintézet állította ki. Múltó tárgyai a közfegyelmnek a kisujszállási és kalocsai kiválóan szép gékényfonások is.

Egyszerűbb famunkákat igen sikerült minőségben állítottak ki és pedig kádár munkákat az egri kir. ügyészség, a munkási és váci fegyintézet. Ez utóbbi különösen szép gazdasági taligákat is mutatott be. Kerti bu torokats kézi mángorlót a zombori kir. ügyészség, egy szép borsajtót a sátoralja ujhelyi ügyészség küldött be a kiállításra. Butornemek nem nagy számmal állítottak ki s ezek közül határozottan a váci orsz. fegyintézet termékei a legtekélyesebbek. A lipótvári fegyintézet szép kötélevő- és szövészeti cikkekkel dicsekszik. A szamosújvári fegyintézet különféle pokróczokat és darócsozveteket, a nagyenyedi műlakatossághoz tartozó cikkekkel, továbbá hajított fából készült székeket s pamutszöveteket, az illavai fegyintézet pedig igen szép esztergályozott és famunkákat állított ki. Képviseletet látjuk meg e csarnokban a kefékötési, szalmakalap fonás, képekterekhez való léczek előállítását, szabóságos és cipészességet, kötszövetet és gyermekjátékok készítését. Az ügyes kiállítási szekrényben a mária-nosztrai női fegyintézet kézi munkái és a kalocsai kir. ügyészség gömbkötészetét mutatnak be szép termékeket.

Már ezekből is látszik mily sokoldalú munka-otaktás folytattatik fegyintézeinkben és börtöneinkben, — a szemlélő meglepéssel tapasztalja e munka termékek tökélyét s azon meggyőződésre jut, hogy a börtönökben csak a leggyakorlatiabb s oly kézi munkára oktatgatnak a rabok, a melyekből kiszabadulásuk után viszonyaik közt meg is élhetnek.

Érdekes tanulságul szolgálnak e részben azon feljegyzések, a melyek a tárgyak legelőbbjénél felvilágosítást adnak az elkészített rab korábbi életpályájá iránt. Meglepetve tapasztaljuk, hogy e vagy ama szép tárgyat egy oly ember készítette, a ki elítélteése előtt cseled, napszamos, marhahajcsár, üvegestől vagy más efféle volt, tehát a mesterséget a melyben most magát kitünteti csakis a börtönben tanulhatta, s örömmel vehetünk tudomást arról, hogy azon a bejárattal szemközti álló faragott karszek, mely figyelmünket okvetlenül megragadja, oly kezebből származik, a melyek az illavai fegyintézetben megtanult mesterséget most is nagy sikerrel folytatják, s szorgalmas munkájukkal elefeleltetik a fültöt, mely egykor reájuk tapadt.

Mint közállapotaink javulásának világos tanujelére bátran utalhatjuk a közönség figyelmét ezen csarnokra, melynek berendezésével az igazságügy-miniszterium csak elismerést arathat.

KARCZOLATOK.
(A regnikoláris bizottság. — Thaly és a horvátok. — A zsidó kisasszony. — A parlament . . .)
Regnikoláris bizottságot választottunk ismét, mert a horvát testvérek ismét akarunk valamit.
Pedig lévén kiegyezés, nincs egyéb tenni valónk egymással, mint a kiegyezést megtartani.
De horvát u. n. testvéreink aligha vérszemlet nem kaptak az angol-orosz viszálytól és holmi apróságokat — Fiume, a muraköz, Bosznia-hercegovina, pénz, honvédelmi- és posta-ügyi önállás, nyelv zászló és czimerkérdés, külön kath. egyház sat. sat. — akarnak kierooszakolni B e c s segítségével.
A „lieber Bán” nem igen tudja már temperálni az ő hővérket.
Valóban olyan volt tőlünk ezen regnikoláris bizottság kiküldése, mint mikor segédet küldünk, hogy tárgyalásba bocsátkozzanak valami párbajképtelen ellenféllel!

Jó hogy benne van Thaly Kálmán is a bizottságban.

Falkban majd lesz ott labancz, hadd ömmerjék meg Thaly Kálmánban horvát u. n. testvéreink, milyen a magyar, ha már egyszer kurucz akar lenni!

Ugyancsak megjártuk egy zsidó kisasszonnyal!

Kossuth Lajosnak ugyanis nagy fátuma, hogy minden b a z a i zsidó ki megy őt meglátogatni. Szinte csodálkozhatik már azon, hogy Magyarországon mindenkinek görbe lett az orra! Kiment hozzá Parlaghy (Brachfeld) Vilma k. a. is, és a mint elmesél botolok ezimezik üzleteiket Széchenyihez, Telekibez, gróf Andrássy Gyulához: elhatározta, hogy a Kossuth Lajos nagy nevével szeres magának birnevet. Lajozolta az arczképet s addig mesterkedett, míg a lovagias és szerföltött udvarias államférfi levelben engede me arczképek az orsz. kiállításon való kiállítását. Ott nem fogadták el, mert rossz volt, nem illett egy Kossuth Lajoshoz. De mivel valaki azért zsidó, hogy vissza ne riadjon egy visszautasítástól, Brachfeld k. a. a kép külön kiállítását követezte az orsz. képzőműv. társulattól, persze extra 50 kr. béleltidj mellett! — Rebachnak szép rebach, a mhez már Kossuth Lajostól sem igen kértek engedelmet. A vege az lett, hogy az orsz. képzőm. társulat választmányá, tehát a regilletékesebb forum — csak is a zsidó tagok ellen s z a v a z a t á v a l s z e m b e n — rossznak nyilvánította a képet s az extra kiállítás rebachját sem engedélyezte.

Bizony, bizony még magunk is felöltünk a zsidó kisasszonnyal, a ki olyan napyon hazafias . . . extra-béleltidjakkal mellett!

A parlament ülésszaka
Szép lassan vágat ér,
S a mameluk fagy, der-csipett
Hovába visszatér.

Beszél: „Van nagy kiállítás,
Rajtunk világ szemre,
Tizenyolcz milliónyi az
Ország új kölcseme . . .”

Felel a nép: „A prás — urak!
Pihenjen egy piczit!
Vagy a türesben is beáll,
Bedől a defeczit!”

Gili Balázs.

A rom. kath. egyház patronatusi ügye.

(Debreczen szab. kir. városának felirata a magyar képviselőházhoz.)
(Folytatás.)

Bemutatjuk ezen rendeletnek kivonatos hitelesített másolatát NB alatt, melyre patronatura kötelező, évről-évre ismételt későbbi rendeletnek, miután az általunk soha végrehajtna nem lett, mint alpra hivatkoznak, a mely ellen folyamodással élvén, a 12 NB. alatti szerint az 1776. szept. 20 ról kelt udv. kam. rendeletet kaptuk, a mely némí változtatással, hasonló módon rendelkezik.¹⁹⁾
Az 1788. évben a Ferenczkek-rendje elöröltetvén, azoknak az artikuláris helyen épült társháza és temploma, nem adatott nekünk vissza, hanem a kincstár által dohányraktárrá alakítatott, s ilyen minőségben máig is a kincstár tulajdonában van.
Az 1790/1. 26 t. cz. életbe lépett után ugy mi, mint a hely. hitv. egyházkerületek folyamodtunk a felszöghz aziránt, hogy azon t. cz. 2-ik § a értelmében a kir., a bánya és szépesi városokban minden egyház, valláskülönbség nélkül, maga tartsa fenn magát, vagy azon t. cz. hely. hitv. egyházak is a városok pénztárából arány szerint segélyeztessenek.

Ezen feliratok következtében huzamos ideig tartó tárgyalások tetettek folyamatra, melyek során a 13 NB. alatti szerint kimutatuk, hogy városunknak azon időben 28.391 lakosa közül csak 680 volt r. káb., továbbá, hogy míg a kath. lakosok 1110 frt állami adót és 324 frt domesztikát fizetnek, addig a hely. hitv. lakosok az állam részére 38367 frttal, a város pénztára részére pedig 13338 forinttal

¹⁹⁾ Ezen udvari kamarai rendelettel szóról-szóra egyező parancs érkezett 1776. szept. 9-ről, Pozsonyból a Helytartó tanácsától is 4554. szám alatt.

ES GABOR. Várososzállás mindenben.

SAVANYU VIZ
hatása
vegyítve
AROM
ZAT.
udapest
MATTONI
ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE
Budapest, király-utca 26.

adóznak s ez a két vallás lakosság száma ugy...

Minék folytán ő felsége az 1799. évi okt. 8-ról 23. 873. sz. a. keit 14 NB. alatti hely...

1. A kegyuri jog, mely a bécsi békekötés előtt a sz. kir. városoknak kiváltságképen...

2. hogy azon városokban, melyekben a kegyuri kötelezettség erejénél fogva a r. kath. egyházak részére a város pénztárából a kötelezett beneficiumok fizetettek: az evangélikusok egyházai és iskolái részére is segély adható, a mennyiben a kath. egyház, lelkész, és iskola részére a város szükségletére fordított szokott összegeken kívül még valami fenmarad.

Látni való, hogy e rendelet, mely ellen ismételve felirtunk a kegyuri kötelezettség beismérése és elvállalása nélkül általunk végrehajtható nem volt, mivel ezen elvi jelentőségű határozatot tartalmazó rendeletből is az tűnik ki, hogy a kegyuri jog és kötelezettség általánosságban azon kir. városokat illetette, melyek a felhívott békekötés idejéig, t. i. 1608. előtt lettek kir. városokká és nem illethette Debreczen városát, mely csak 1715-ben lett fentiek szerint kir. várossá, az ezen évi 108. t. cikkben világosan körülírt és megszabott feltétel mellett.

A következő években aztán rendkívüli csapások érték városunkat

Ugyanis a több mint 2 évtizeden keresztül többször megújítva, roppant áldozatok mellett is örökös vereséggel folytatott külföldi terhei rendkívüli súlylával nehezédtek városunk pénztárára is, ehez járult azon örökre szomorú másik orsz. szerencsétlenség is, hogy az országot elárasztó papirbankpénz értékeinek 4/5-ét elvesztette, s a mi helyzetünket megnyomnászottabbá tette, az 1802. évi pünkösdi hetében a városnak szűz részén 643 telekes ház, köztük a ref. templom és kollegium, 1811. ápril 3. és 5-én pedig több mint 3200 ház és egyéb épületek, köztük több rendbeli városi tulajdon égett el s ez utóbbi tűz eset alkalmával, nem számítva a kár folytán évekig tartó jövedelem csökkenést, a 15 NB. alatti hiv. jelentés szerint 172.247 frt 22 kr-ra becsült kár szenvedtünk, mely azon évi jövedelmünket több mint 25,000 forinttal mulasztal.

(Folyt. köv.)

A Kis-uj-utca.

(Nehány szó a kis-uj-utca rendezésének érdekében.)

A „Debreczen“ 95. számában közölt kis-uj-utcai nagy új terve sokak figyelmét kikerülhetett, a mennyiben pnteken csak fehér hullóként jelenik meg a lap.

Számszerint van a tervben felsorolva, mily irányt követhetnek majd az újonnan építendő házak sorai a mernők kérelmetlen lineája, hol szűkít, hol bővít a telkeken, mert hiában legjobban az egyenes ut. Ezzel tehát végre megadatott a válasz a sok interpellációra és a türelmetlen háziurak majdan gyönyörködhetnek a szép sugár utcában, mely a jövő században bizonyára elkészül.

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

Műkedvelői előadás. *)

Irtta: Beniczkyné Bajza Lenke.

I. A mult ósz hűvösödni kezdő szakában nagyon és ily korán még szokatlan sok vendég gyűlt össze Monte Karlo gyönyörű vidéken.

A Középtenger legtöbbszörre csendes tükre napok óta haragosan ringott, magasra vert hullámokat hányt, s fehéi változataival partjaira nagy tömeget csalta ki az idegeneknek, kik rendszeren a játékszobákban szoktak hullámlazni.

A Monakó felé nyuló szikla-mélyedések egyikében, többek figyelmét felkeltte egy öreg, ósz, görnyedt ember, ki roskatag testtel vándorolt oda. Fénytelen szeműit a hullámokra vagy a kék ég változó felhőire függesztve, senki sem látszott észrevenni az előtte hullámozó tömegből. Számtalan megálltak előtte s hosszasan szemlélték őt, nem tudva elhatározni koldust, örültet vagy különzöt látnak-e maguk előtt. Az öreg ember külseje feltűnő volt s érdeket gerjesztett.

Monte Karlóban, hol minden levert, szomorú emberben a publikum egy-egy öngyilkosjelöltet lát, több figyelemre méltatják az ily szomorú külsejű egyéneket. Senki sem gondol arra, hogy más baja lehetne, mint játék vesztéségei s többen emlékeztek arra, hogy az öreg görnyedt férfit gyakran látták hetek előtt a játéktérkében s bár senki sem tudta, hogy nagyban játszott volna, de most soha többé be nem lépve a kaszinó termeibe, azt következtették, hogy a miye volt, — azt elvesztette...

Az öreg ember egyik napról a másikra a sziklanyílásban ült és nézte a magasra tornyosuló, haragban hánykodó habokat.

Az ő csendes, mozdulatlan külseje alatt is a hullámokhoz hasonló torlaszok emelkedtek.

*) A „Pesti Napló“-ból.

A terv azonban új nem lehet. Ebből inkább azon meglépő tudomást szerezzük, hogy ily város mint Debreczen, minden terv nélkül épül. Ily megállapított tervnek régen kellene a főbban lennie. Hiszen építési, rendezési csak terv után lehet, legyen az ház, utca vagy város. Ezen terv, tulajdonképp csak kegyesszabályzat a város csinostása érdekében és semmi egyéb, mint a rég óhajtott kisajátítási engedélynek csak töredéke, melyet ily hiányos alakjában a város a lakosságra octroyál. Bizonyosság reá a nagyuj-utca szabálytalansága.

Most pedig kérdem, ha ezen utca oly egyenes lesz mind a nyil-, homok- vagy kút-utca, mit nyér vele? Azt hiszem nem sokat. Tudjuk, hogy minden nagyobb városnak a bel-seje bizony mindig rendetlen s mintegy központból induli ki; míg a körnek nagyobb kiterjedésével egyenes vonalak is alkalmazhatók. Átszítani a várost a központjára, vagy csak közel jutni a központjához egy sugár metszéssel lehetlen. Erre nézve kellett újabban a körutakat tervezni és így mint egy körben megöröni a hosszu görbe vonalakat.

Ha Debreczen térképén a Miklós, Kádas, Széchenyi, Kis, Nagy és Hatvan-utcai között fekvő öt ház telek complexioin végig tekintünk, azonnal szembeszökő, hogy épen a középső a Széchenyi és Kisutca közötti complex egész 200 öl hosszában nincsen átszelve; a piacz-utca felől bemenete sátrakkal van eltorlaszolva: minden oldalról hozzáférhetlen. Ez itt a főhiba, melyen sem a Simonffy elnevezés, sem a csatornázás, sem a házak glédába való sorakozása nem segít, csupán az: Vegye meg a város az egyháztól a Széchenyi-kis-uj-utcai 1774. sz. rom lom telket, mely a hosszu complexet épen a középső szeli s nyisson egy új utcát, akár Simonffy utcának elkeresztelve. Ha jól tudjuk, egy izben az egyház 4000 frt kinalta e telket Gaál építésznek, ki nehány év előtt ott is lakott.

Hadd jusson a millió köcsönből más felé is. Így azután a Miklós-utcaról egész a Hatvan-utczára lehet menni a nélkül, hogy a Piaczot kellene megkerülni; különösen éjjel, midőn a Széchenyi-utca felől a ház árjak zárva vannak, de meg a sok szekér sem alkalmazkodna ott, a honnan úgy is leszorult, ha egyszer rendes és közelebb utja akad.

Egy utcának a jövője a sok mellék utcáitól függ. Ezt bizonyítja a piacz, melybe mint Rómába sok ut vezet. Vajon mi lenne a piaczból, ha a benyiló utcáinak Széchenyi, czepléd sat. bejáratait beépítenék?

Tervezzünk utcákat és tereket, ne koncentráljunk mindent az egyedül ádvózító piaczon. Van Debreczennek elég síksága akár két London városnak való. Ha a századok óta concentrált piaczot decentralizáljuk, gondoskodjunk több apróbb piaczokról és ezeket összekötő utcáiról. Gondy Karoly.

Helyi hírek.

* Népesedési mozgalom. Máj. 3-9 közt eső héten született ref. vall. fiu 19, l. 14=33; kath. fiu 1, l. 4=5; izr. fiu 1, l. 1=2; összesen 40 gyermek. Ugyanez idő alatt meghaltak 23-an, és pedig: Vegh György, 2 n. gyeng. Erős István 60 é. tudógumó. Pásztor Erzsébet 2 h. belhurut, Verendi Ferencz 1 h. göröcsök, Vársárhelyi Sámuel 79 é. agk. Méhes Róza 18 é. tudógumó, Pézes Imre 5 h. göröcsök, Kovács István 5 é. tudólob Salánki F.-e l. halvasz. Nyeste József 51 tudóg. Inas Mihály 66 é. agkór, Nagy Julianna 2 h. asz. Kiss András 69 é. agylob, Pal Lajos 1 é. bél-

hurut, Csontos Sándor 3 é. hanyaró, Szentesi Sándor 4 h. görös, Vértési Lajos 10 é. lob, Bucsai Gy. fia halvasz. Szalóki Eszter 9 é. hagnymá, Pál Julianna 2 é. tudólob, Fesüs Szuzsanna 1 n. gyengeség, Gebei Eszter 8 h. görös, Komádi Kálmán 14 é. belhurut.

* A „Tisza“ csódlór tegnap megjelent közleményben, részint leirási, részint sajtó hibák fordulván elő, azokat következőkben javítottam ki: Az 1. pontban, a csódlóvagyon valódi-értéke „15000“ frt helyett „150,000“ frt értendő és ugyan ott „egyhangulag“ helyett „egyoldalulag“ olvasandó. Kovács Gábor, ügyvéd.

* Torna-ünnepély. A debreczeni torna-egylet 1885. június 6-án szombaton saját pénztára gyarapítására a „Nepkerben“ zártkörű torna-ünnepélyt rendez, melyre czimzett és családja tisztelettel meghívatik. Az ünnepély kezdete d. u. 5 órakor. Belepti családjegy 3 frt, személy-jegy 1 frt, gyermek-jegy 20 kr. Jegyek csak az ünnepély napján, a „Nepkert“ bejáratánál felállított pénztárnál, e meghívó előmutatása mellett válthatók. Az alapító, pártoló s működő tagok saját személyükre a birtokukban levő szabadjegyeket használhatják. Feülfizetések közzönnetel fogadtatván, hírlapilag nyugtáztatnak. Kelt Debreczenben, 1885. május hó 9-én tartott gyűlésből. Domokos K. elnök. Nagy Ferencz alelnök. Kovács János titkár. Az ünnepély műsorozat a következő: 1. Ünnepeles kivonulás a „Nepkert“-be, a főiskolai térről, dél után fel 5 órakor. 2. Verseny-tornázás, közben közben zene. 3. Díjak kiosztása: 4. Táncczigalomb, (Kezdete 8 órakor.)

* Imre Sándor kir. tanácsos, a kolozsvári egyetem tanára, lesz kormánybiztos főiskolánkban a szóbeli erettség vizsgák alatt. Az írásbeli vizsgák tegnap kezdődtek s délelőtkint péntekig tartanak, 3-3 teremben, tanári felügyelet mellett.

* Egyházi ügyek. A tiszántúli ref. egyházkerület tanügyi bizottsága f. h. 27-én kezdi meg üléseit. — Az álmósd i ref. egyház lelkeszálomása Ember J. halálával megürülvén, 15 pályázó közül jelöltettek Bajza Antal (értarcsai lelkész), Beszler Imre (vertési lelkész), Ladányi Gyula (debreczeni káplán), Lengyel Pal (érmihályf. káplán) és Molnár Mihály (k. kerekü lelkész.) Ladányi Gyula, jeles hitszónok körül tekintélyes párt csoportosult. — Ünnepe h üldöttéka p n k ö s t i n u n e p e k r e Debreczenben: Révész Kálmán senior és ifj. Kovács József és Biber József esk. felügyelők. — A vidéken H.-Böszörményben: Kajary Ferencz 4 th. H.-Nánáson: Nagy József esküdt felügy. H. Szoboszlón: Takács Lajos 5 th. Muhi Sándor 5 th. Mike Pércsen: Szentgyörgyi Kálmán 3 th. B.-Ujfaluban: Zoltai Lajos 4 th. Derecskén: Szabó János 3 th. Nagyváradon: Kemecey József 3 th. és Asztalos Kálmán 3 th. Kabán: Szűcs László 4 th. Szalontán: Futó Zoltán esk. felügy. segédtanár. Er-Mihályfalván: Radóthy József 5 th. N.-Látán: Kovács Bertalan 3 th. Székelyhidon: Csécsi Imre 3 é. th. Diószegen: Veres Géza 3 th. Margittán: Bod László 4 th. Tasnádon: Tukacs Albert 3 th. Péeren: Székely Adám 1 th. P.-Ladányon: Szabolcska Mihály 3 th. Nádudvaron: Szendi Imre 4 th. Sápón: Csapó Péter 2 th. B.-Ujvárosban: Holkó József 2 th. N.-Bajomban: Nagy Dániel 3 th.

* Kinevezések. Csóreg Gyula, ki lapunkban is között néhány csinos tárczaczik-

ket, a h. pénzügyigazgatósághoz számgyakor-nokká nevezetett ki. — Nagy Károly, végzett jogász, főiskolánk volt növendéke, gyakor-nokká nevezetett ki a közp. postaigazgatósághoz.

* Magyarország helyeégnyelvára tekintettel a közigazgatási, népességi és hitfelekezeti viszonyokra, szerkesztette Dvorzsa János. A „Havi Füzetek“ kiadóhivatalának tulajdona. Budapest II. Donáti-utca 3. szám. Ára 5 frt. Magyarország közigazgatási beosztása a kör-ségek, megyék és járáskor szerint, betűsoros elősorolása a hozzájuk tartozó puszták, telep-pek stb. pontos jelzésével, a helyneveknek a rómaiak idejétől a mai napig mindenféle ok-iratokban, egyházi névtárak s a nép nyelvén használt különfélebb nyelvi elnevezése, majd a lélekszám jelzése hitfele-kezetek szeri nt, kimutatva egyuttal minő anyaggyház és egyházi hatósághoz van beosztva az illető község, képezi tárgyát a közel ötvenegy sűrű nyomotott ivre, 552 ol-dalra terjedő műnek. A nagytértékű munka 80,000 helynevet tartalmaz.

* Lakváltoztatás. Dr. Deák városunk új fogorvosa állandó lakását a Vecsey-házba vette át, hol ezur d. e. 9—12 és d. u. 2—5 óráig naponta tartja rendelési óráit.

* Szomorú adat A tegnapi napon csupán a ref. főiskoláinknál k i l e n c z halotat temettek el. Ez a nagy szám az egészségügy rossz állapotára mutat.

* A főtéri kut. A város főterén átvonuló második vasúti vágány kedvéért a piaci ár-tezi utcajában szétbontatott s a keleti oldalon fekvő házak felé közelebb helyeztetik át. A kut-átalakítás, valamint a vasut-építés munkája még pünkösztig be lesz fejezve.

* Szökevény. A helybeli rendőrség Eöri Sándor nevű matolcsi illetőségű ifjút keres, ki mint katona-szökevény van körözve.

* Próbabil. Igen diszes társaság gyűlt tegnap este a Korona termeibe, hogy meggyőző-dést szerezzen arról, hogy meggyőződést szerezzen arról, hogy Bleyer József ur mostanában csakugyan egyike a legügyesebb táncmestereknek; kedves látványt nyújtott a próbabil, a kicsik és kecses lépéseket és táncokat oly elragadóan csinálták, hogy a publikum többször megtáncolta őket, a Menuette-Lancier a kormagyar s különösen a magyar soló, a mely Gerzon Adrienne és Ujhelyi Emma kiszaszonyok balettáncosnának beillő ügyességgel adtak elő. 10 órakor a közönség vacsorához ült a vacsora után a kicsiket a nagyok váltották fel, s folyt a tánc a legkitűnőbb kedvel, egész hejajlig. A hölgyek között ott láttuk Algya Sándorné, Gróf Bethlen Sarolta, Gróf Csáky Kálmáné, Csifly Kataiui, Dragota Ignácza, Fehér Hermáné, Gerzon Odónné, Kapros Gáborné, Kovács Károlyné, Medve Kálmáné, Váradi Szabó Jánosné, Steinbergerné, Szabó Lajosné, Szabó Kálmáné, Segr Behnőné, Steinacker Sándorné, Sesztina Lajosné, Ujhelyi Andrásné, Varga Károlyné, Vecsey Lajosné, Vindt Frigyesné, Zádor Lajosné uróknét és gróf Csáky Natálie, Dolajny Róza, Fráter Erzsike, F. Eiser Vilma és Etelek, Gerzon Kata és Adrien, Hass Emma, Kovács Terecz, gróf Messey Eleonóra, Markos Iona, Pechy Ida, Kászonyi Anna, Szabó Mariska, Anna és Klára, Steinacker Viola, Sesztina Iona, Ujhelyi Anna és Emma, báró Wengenheim Celesta, Varga Vilma, Vind Melania. A notabilitás is képviselve volt ott láttuk gróf Csáky Kálmán és Czertien ezredeseket, Kovács Béla, Kornay és Gerzon Odón őrnagyokat.

* Kossuth Lajos Hód-Mező-Vásárhelyi vetkező megragadó ügyös Kerdő Márton csomó bankjegyet a kó-át az elnökli főispánnal hazaküldi oly melege magyarság ügyét, ő-átadja az erdélyi ma-let részére. A kelle szétbontja a csomagot forintot talált benne. vette tudomást az kőszönetet szavazott és szersmind intézkedett. tésének helyere köldes

— A magy. orsz. pitása czejjából. Radoc által megindított moz-rökben is érdekűdest rál, a kiállítás megny-Károly főpolgármester meghagyta, hogy a ma-alapítására vonatkozó fel. Ez megtörténvén,

getni a beadandó folyamodványt az ezred el-hagyása miatt, és végre el is határozta magát. Vegleg elhagyva a katonaságot, pár év cze-eden visszavonultan falujában maradt, hozm-tartozóinak nagy öröme.

Mariska teljesen boldog volt. Két gyer-meknek adott életet. Csak férjének s kis há-nak elt. Azt hitte, soha sem változhatik meg sorsa s dicsekedve beszélte szüleinek leveleiben, mennyire nem volt igazuk, midőn Ákos változandó természete, könnyelműsége miatt aggódtak. Ő a legboldogabb asszony a világon.

A szerencse istenasszonya azonban oly szeszélyes, hogy gyakran a legváratlanabban fordít hátat s Mariska is rövid idő alatt kiserü könyek között győződött meg, hogy a jó-ban, boldogságban sokat nem lehet bízni.

Ákos hirtelen megváltozott. Rendes ter-mészete visszatért, unatkozott a falusi magány-ban, a családi körben, nejt egyhangunak, kis fiat ulalmasnak találta, s egy napon azon kifogással, hogy a fővárosban dolga van, Budapestre utazott. Mielőtt elment, nejknek meg-igerte, hogy pár nap múlva visszatér. Milyéjt dolgotam végzem, tette ígéréthez e bitó-tást. De már a vasúti kocsiiban régi pajtá-sokra akadt, akik még az ezrednél voltak — s lelkesült örömmel fogadták az egykori bő-kező, minden tréfára kész, enni-inni, traktálni szerető barátot, ki nem kevésbé örül e ta-lálkozásának. A fogadóra érkezve, nagy rascor-lát adott s reggeliztek együtt a gyönyöröz-pezzög mellett, ilatosan füstölög szivarral, föl-pezsenítve az egykori gyöngyeletet, s Ákos aj-kairól nem egyszer röplött ki a sóhaját, vajha visszahozhatná a multat, vajha a jó pajtások közt élhetne, mint azelőtt, s meg ne nősült volna.

A barátok vigasztalták őt. — Mit tesz az, mondá az egyik nyalka főhadnagy, hogy nód s gyermekeid vannak. Hány házas ember él úgy, mintha nőlien volna.

— Mi rosszat téessz azzal, ha olykor kőzenk vegyitész? Mulatunk, iszunk s fölmele-

* A városi szin-ágasainak festése, u a színház épületén vagy átalakítási munk

* Bűnügyi tárg-magy. kir. törvényszé H e g e d ű s András napután pedig H a j e erőszakoskodási bűn-vegtárgyalás.

Uj vasut — Ervényes — Budapest, Czege d. e. 9 ó. d. e. 11 ó. este 9 ó. Nyiregyháza d. e. 8 este 7 Szathmár, reggel 6 d. u. Er Budapest, reggel 4 ó. d. u. 8 ó. este 6 ó. Miskolc, d. u. 8 este 6 Szathmár, d. e. 1 este 7 *) P.-Ladányi cs

Hazánk — Vámberi Ar Athenaeum írja — na azon fogadtatással, s mint a vidéken tapasztalják, a talait az orosz pol-adni. Továbbá egy új k a Közép-Ázsiáról írott részletesen mondani a különböző Afghaniszt

— Kossuth Lajos Hód-Mező-Vásárhelyi vetkező megragadó ügyös Kerdő Márton csomó bankjegyet a kó-át az elnökli főispánnal hazaküldi oly melege magyarság ügyét, ő-átadja az erdélyi ma-let részére. A kelle szétbontja a csomagot forintot talált benne. vette tudomást az kőszönetet szavazott és szersmind intézkedett. tésének helyere köldes

— A magy. orsz. pitása czejjából. Radoc által megindított moz-rökben is érdekűdest rál, a kiállítás megny-Károly főpolgármester meghagyta, hogy a ma-alapítására vonatkozó fel. Ez megtörténvén,

getni a beadandó folyamodványt az ezred el-hagyása miatt, és végre el is határozta magát. Vegleg elhagyva a katonaságot, pár év cze-eden visszavonultan falujában maradt, hozm-tartozóinak nagy öröme.

Mariska teljesen boldog volt. Két gyer-meknek adott életet. Csak férjének s kis há-nak elt. Azt hitte, soha sem változhatik meg sorsa s dicsekedve beszélte szüleinek leveleiben, mennyire nem volt igazuk, midőn Ákos változandó természete, könnyelműsége miatt aggódtak. Ő a legboldogabb asszony a világon.

A szerencse istenasszonya azonban oly szeszélyes, hogy gyakran a legváratlanabban fordít hátat s Mariska is rövid idő alatt kiserü könyek között győződött meg, hogy a jó-ban, boldogságban sokat nem lehet bízni.

Ákos hirtelen megváltozott. Rendes ter-mészete visszatért, unatkozott a falusi magány-ban, a családi körben, nejt egyhangunak, kis fiat ulamasnak találta, s egy napon azon kifogással, hogy a fővárosban dolga van, Budapestre utazott. Mielőtt elment, nejknek meg-igerte, hogy pár nap múlva visszatér. Milyéjt dolgotam végzem, tette ígéréthez e bitó-tást. De már a vasúti kocsiiban régi pajtá-sokra akadt, akik még az ezrednél voltak — s lelkesült örömmel fogadták az egykori bő-kező, minden tréfára kész, enni-inni, traktálni szerető barátot, ki nem kevésbé örül e ta-lálkozásának. A fogadóra érkezve, nagy rascor-lát adott s reggeliztek együtt a gyönyöröz-pezzög mellett, ilatosan füstölög szivarral, föl-pezsenítve az egykori gyöngyeletet, s Ákos aj-kairól nem egyszer röplött ki a sóhaját, vajha visszahozhatná a multat, vajha a jó pajtások közt élhetne, mint azelőtt, s meg ne nősült volna.

A barátok vigasztalták őt. — Mit tesz az, mondá az egyik nyalka főhadnagy, hogy nód s gyermekeid vannak. Hány házas ember él úgy, mintha nőlien volna.

— Mi rosszat téessz azzal, ha olykor kőzenk vegyitész? Mulatunk, iszunk s fölmele-

— Mi rosszat téessz azzal, ha olykor kőzenk vegyitész? Mulatunk, iszunk s fölmele-

* A városi színház külső korlátainak és ágasainak festése, újítása most folyik. Magán a színház épületén ez idén aligha lesz festési vagy átalakítási munkálat fogantatva véve.

* Bűnügyi tárgyalások. A helybeli e. f. magy. kir. törvényszék előtt holnap, e hó 20-án Hegedűs András súlyos testi sértési, holnapután pedig Hajdu Lajos hatóság elleni erőszakoskodási bűnügyében tartatik meg a végtárgyalás.

Uj vasuti menetrend.

— Érvényes június 1 től. —

Indulás:

Budapest, Czeleld Nagygyedrad felől:

d. e. 9. 6. 15 p. (Személyev.)
d. e. 11. 6. 57 p. (Személyev.)
este 9. 6. 30 p. (Omniibus)

Nyiregyháza, Miskolcra fel:

d. e. 9. 6. 25 p.
este 7. 6. 31 p.

Szalómár, Királyháza fel:

reggel 4. 6. 54 p.
d. u. 4. 6.

Erkezés:

Budapest, Nagygyedrad felől:

reggel 4. 6. 26 p. (Személyev.)
d. u. 2. 6. 48 p. (Omniibus.)
este 6. 6. 45 p. (Gyóráv)

Miskolc, Nyiregyháza felől:

d. u. 8. 6. 15 p.
este 6. 6. 50 p.

Szalómár, Királyháza felől:

d. e. 11. 6. 39 p.
este 8. 6. 58 p.

* P. Ladányi családok a gyorsvonathoz.

Hazánk s a külföld.

— Vambéri Ármán — mint a londoni Athenaeum írja — nagyon meg van elégedve azon fogadtatással, melyet úgy Londonban, mint a vidéken tapasztalt. Szandékában van egyik tekintélyesebb folyóiratban újabb tapasztalatait az orosz politikáról legközelebb előadni. Továbbá egy új kötettel szaporítanak a Kézép-Ázsiáról írott műveit. Ebben el fogja részletesen mondani Oroszország cselszövényeit különösen Afganisztán ellen.

— Kossuth Lajos és Kérdő Márton. Hód-Mező-Vásárhely város közgyűlésén a következő megragadó jelenet történt. Felállt ugyanis Kérdő Márton parasztagazda, és egy csomó bankjegyet a következő szavakkal adott át az előző főispánnak: „Mintán legnagyobb hazakülfia oly melegen ajánlotta az erdélyi magyarság ügyét, ő ezennel est a kis pénz átadja az erdélyi magyar köznevelődési egylet részére.” A kellemesen meglepett főispán szétbontja a csomagot s tíz ötvenest, ötven forintot talál benne. A közgyűlés eljénzéssel vette tudomásul az adományt, jegyzőkönyvi közönművet szavazott az ajándékozónak s egyzersimint intézkedett, hogy a pénz rendelkezésére helyezésre küldessék.

— A magy. orsz. lövész-egyesület alapítása czéljából, Radocza János főlovászmester által megindított mozgalom, a legfelsőbb körben is érdeklődést keltett. Ő Felsége a király, a kiállítás megnyitása alkalmával Ráth Károly főpolgármesternek, mint főlovásznak megbizta, hogy a magyar orsz. lövész egyes. alapítására vonatkozó összes iratokat terjessze fel. Ez megtörtént, ő Felsége a miniszterelnök

gitjuk a régi trefát, ifju emlékeket! folytatá a másik.

— Olykor! veté ellen gunyosan Ákos, ki nem elégedett meg e biztatással. Mi is az: olykor élvezni csak azt, amire vágyunk, ami után soványk.

— Gyakran! egészíté ki a harmadik huszártiszt két társa biztatását.

— Mindig! kiáltá Ákos, az asztalra csapva, hogy a poharak tánczoltak fölte. — Ugy akarok élni, mint az előtt. Mit nekem asszony, gyerek! Mulatni, élvezni akarok! Majd ha megöregszem, lesz elég időm unatkozni, elmékedni! Ma még ifju, erőteljes életkedvű vagyok...

... Most ott állt, elmékedett a tengerparton. Anyi, anyi év után. Nézte a hullámok esését, hallgatta a sirályok sívását: homályos szemei előtt ködös emlékek vonultak el a levegőben...

Nem egyszer soványra terjeszté ki utánuk reszkető karjait.

— Jól teszed, mondák neki az ifju, nyalka barátok A gyermekeket nevelje az asszony. Ez hivatala. A férju élvezetre született. Jer közénk: kártya, bor stb. Ez való nek. Mit unakoznál otthon!

Es úgy tett. Nap-nap után mult, Ákos a fővárosban időzött.

A huszártisztok visszautaztak állomásaira. Talált ő más barátokat. A bőkezű, mulatni szerető sőt hással néző barátokat.

Ákos visszatért régi életmódjához. Elfelejtette, hogy férj atya. Eltette a barátságát, a pezsgőt és a szép asszonyt. Élvezet, szórakozás közt folytak napjai.

A szép Mariska pedig otthon sirdogált. Egy levelet a másik után írta férjének. Hívta, kérve, édesgette őt haza. De az nem jött. Ő pedig búszkább volt, mintsem utána menjen.

Akadnak neki is vigasztalói a falusi szomszédságban, de nem akart vigasztalódni. Felledni, szórakozni nem tudott. (Vége köv.)

utján, az országos lövész-egyesület alapítása alkalmából, f. hó 24-én rendezendő díszelőszedezhez, három igen értékes lövészeményt küldött. Az orsz. lövész-értekezletre, mely hivatalos a magyar országos lövész-egyesületet meg alapítani, már számos jelentkező érkezett be.

— A „Kisfaludy” balatoni gőzös, tegnap déli egy órakor egy mánásokból álló társaságot Siófokról Balatonfűredre vitt. Utközben a hajó léket kapott s láthatólag súlyodni kezdett. Az utasok komoly veszedelemben forogtak, mert a hajón csak egyetlen egy mentő csónok volt. Három óra hosszat tartó erőfeszítés után sikerült a felől hosszú léket betömni, s a hajó folytathatja útját.

— Főherczeg mint feltaláló. Károly Salvafor főherczeg engedélyt kapott az osztrák kereskedelmi miniszteriumtól, ismételi győrekegy gyártásra ily czim alatt: „Károly Salvafor főherczeg és Dormus loyagrendszere.” A patens Ausztriára szól, de a feltalálók külföldre is kérnek jogot.

— Egy vendéglős öngyilkossága. Felsenburg Mór fővárosi polgár, kinek a vaczi körút 4. sz. a. nagyobb vendéglője, Újpesten pedig két háza van, melyekhez nemrég harmadikat vásárolt, tegnap reggel öngyilkos lett. Azt mondják, hogy betegség adott okot az öngyilkosságra; egy másik tudósítás szerint Felsenburg panaszkodott, hogy az üzlet nem megy jól, mint a hogy ő, a kiállítás folytán, remélte

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Egy vendéglős öngyilkossága. Felsenburg Mór fővárosi polgár, kinek a vaczi körút 4. sz. a. nagyobb vendéglője, Újpesten pedig két háza van, melyekhez nemrég harmadikat vásárolt, tegnap reggel öngyilkos lett. Azt mondják, hogy betegség adott okot az öngyilkosságra; egy másik tudósítás szerint Felsenburg panaszkodott, hogy az üzlet nem megy jól, mint a hogy ő, a kiállítás folytán, remélte

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakozó néptömegek, amikor végre 9 órakor a Szechenyi szigetéről föl-sívitott az első, második, tizedik rakéta, a Stefánia-uton rázendült a Rákóczi-induló, s a kocsior. melynek tulajdonosai már addig is alig győzték kaczagással a hóbotos ötöteket, megindult. S ezzel kezdődött a nagy olya zongorás, melyet elkezdéni alig, leírni egyáltalán nem lehet. A kocsiok jöttek lépést, s a bennlők, amint teli néztek magukat a ritka szép látvánnyal, melyet a villamos világítású liget, a roudau ezüstű, óriási szökőkútja, a minden száz lépésnyire kigyuló piros, fehér, zöld, sárga, görögűt, s a szász számmra egymás után vitt fálya nyújtott, elkezdé a virágdobást a közönségre, melynek különösen hölgy tagjai rendkívül híslások tudtak lenni. Ezalatt a Szechenyi-szigeten megkezdődött a tűzijáték, a rakéta kéve millió tüzgömböt röptetett a égnek, az artézi kut mellett a görögűt piros lángtengerében egy katonazenekar ugráltott mindenféle nótákat: az ősszhang, amit a rivalkodás, nevetés, a rakéták durrogása, sistergése, a trombiták harsogása nyújtott, — elkabító hatást idézett elő. A szem is alig tudta a nézőivalóval betenni. Az Andrassy-utonn kettős sorban kigyóztak a fályák, közből a kocsiok lampionjai, két oldalt a roppant néptömeg, mely szórta az élcezt, kiabált, nevetett, ordított, hogy „Virágot! virágot!” — s alig akart a mulatság véget érni. — Az ünnepelet másik része, illetőleg a befejezése a Vigadóban folyt le itt miután a közönség, a menyire lehetett, lerázta magáról a virágcsokrok iszapfűrdőhöz hasonló nyomat, sétahangverseny kezdődött, mely alatt a cukrászdában a gyermekmenhelyegylet hölgyei árultak mindenfelet, sonkát, fagylatot, virágot, pezsgőt.

— Véres családi dráma történt a budai várban. Csóry János törvényszéki gyakornok, déli 12 óra tájban, lakásában (uri-utca 37. sz.) rálőtt a nejeire, majd Erzsébet nevű 8 éves kis leányára végül pedig önmagát lőtte meg; de a kis leány életveszélyesen sebesült meg. Csóry leggyömbnyomorban tengődött; kapott ugyan valami kis hivatait, de fizetése nem elég arra, hogy a családját eltarthatva volna. Remélte, hogy előleptetik, de ugylátszik, a legutóbbi előleptéseknel meliótkez őt és ez annyira elkeserítette, hogy elhatározta miszerint megöli magát és kivégezi a családját is. Iszonyu tervét végre is hajította.

— „Budapest éjjel” czim alatt az „Első gyermekmenhely-egylet” vasárnap olyan ünnepelet rendezett a Stefánia-utól kezdve egész a Vigadóig, melynek népszerűségben talán csak a harmadévi népünnepelet lehetett parja. A főváros egész lakossága, s a lakosság minden rétege tizezer számmra vett részt a „heccz”-ben, mely különben a legelső e fajta mulatság volt Magyarországon. Végig az Andrassy-uton, amennyi ember csak a kocsior mellett két oldalt eler, az mind megfigyelt a jótékony adókat a gyermekmenhelyegyletnek, s e tekintetben a corso rendezése mindenestre rendkívül szerencsés gondolát volt. A mejet elején egy hatalmas butorszállító kocsi állott teli tarkaszínű láng-gömbökkel, a zenekar számára, — s mögöttük a rengeteg kocsis sor. A kiállítás villamos lámpái ragyogó fényt öntöttek alá, a türemlen várakoz

ANDEL J. TENGERTÜLI PORA

felülmúlhatatlan minden rovar gyökeres kiirtására u. m.:
 poloska, bolha, svábbogár, muszkaféreg, hangya, rinya és tetű stb.
 Különbféle rovarok ellen. Szállodáknak. Kerti telepítvényeknek.

Lakások és istállóknak nélkülözhetetlen
 a mennyiben azokat 10 perc alatt a fellel kelemetlen legyekkel megszabadítja, ugyancsak a szárnyasok és azok istállójának tisztására.

Az Andel J.-féle tengertüli por kiirtja
 egyáltalán mindennemű rovart oly természet feletti gyorsasággal és biztonságossággal, hogy a legzárkózottabb rovaroknak még látszata sem marad fenn.

Istállóknak. Vendéglőknek. Szárnyas helyiségeknek.
 Raktár Debreczenben: Geréby Fülöp kereskedésében és dr. Rotschnek W. Emil gyógytárában.
 Ára bádogszelencékben 20, 40, 60 és 80 kr, 1 frt 50 kr, 2 frt, 5 frt. 1 kiló 5 frt, egy porfecskenéző 30 kr.

Kitünő minőségű Gráci és Marburgi férfi és fiu czipők.

J E L E N T É S.
 Rövid idő múlva
ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS
 miatt, a raktáramon levő legjobb anyagból készült
női-, férfi- és gyermek-czipők árait
 egyelőre tetemesen leszállítottam.

A mit is azon hozzáadással hozok anagyérdemű közönség becses tudomására, hogy ezuán is mint eddig, fő feladatomban tekintem tiszteit vévőimnek a legjobb anyagból készült árukat legolcsóbb árban adhatni.
 A nagyérdemű közönség szives pártfogását magamnak továbbra is kéve maradtam

tisztelettel
FALK OTTÓ
 Debreczen, Cegléd-utca a városháza épületében.
 Me. rendelések mérték után gyorsan, javítások pontosan eszközöltetnek.

Legjobb fajta Everlasting női és leány czipők.
 Legnagyobb választék gyermek czipőkben.

Minden töllem vásárolt czipőnek jóságáért kezességet vállalok

Üzlethelyiség változtatás.

Tisztelettel jelentem a n. é. közönségnek, hogy a városbáza alóli helyiségemből
Férfi, női- és gyermek czipő üzletemet
 FŐPIACZ, a Tisza-féle (volt Degenfeld) házába, Kouca L. üzlete mellé helyeztem át.
 Midőn ennek figyelembe vételét a n. é. közönségnek ajánlom, egyszersmind tudatom, hogy a
tavaszi és nyári idényre
 raktáramat dusan felszereltem; küönösen
Everlastin női, férfi és gyermek czipőket
 jó minőségben olc-ó árak mellett szolgálhatok.

Magamat új üzlethelyiségemben is a n. é. közönség további na gyrabecsil pártfogásába ajánlv, vagyok tisztelettel
Tóth Ferencz
 czipész.

Megrendelések mérték után, javítások és vidéki megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

LIEBIG Társulat HUSKIVONATJA
 Fray-Bentosból (Dél-Amerika).

A Liebigféle huskivonat kevés más hozzátevével kitünő húsleves ad, s hatyosan használva, nagy meggyőző erővel jár a háztartásban. Egy angol font = 454 gramm kivonattól 190 adag erős kényes leves készíthető. Minden köcsöghez egy körülményes használati útmutató van mellékelve.

CSAK VALÓDI
 ha minden köcsög raggyujján a fentelálo Justus v. Liebigkébe nyomott névaláírása van mint alatti:
 J. Liebig

Kapható Debreczenben Csanak József, Geréby Fülöp és Riekl József Zelmós kereskedésében.

Mária-celli GYOMOR-CSEPPEK,
 jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,
 felülmúlhatatlan az étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rossz szagú lehellet, szék, savanyú felhígulás, köhögés, gyomorhurut, gyomorfájdalom, hányás, hányóképtelenség, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főtájtás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöngyösség, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gillista-, lép- és máj-, betegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Kotschnek E., Gálfi N. és Tamásy B. urak gyógyszerüzletében, Hajdu-Szoboszlón Trocsányi Imre gyógyszerüzletében, Kis-Marján Gállass Frigyes gyógyszerüzletében, Barta Zoltán Kun-Szent-Marton, H.-Nánás Kovács Lajos gyógyszerüzletében, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerüzletében és kereskedésében.
 Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben
 Brady Károly,
 „órangyalhoz” címzett gyógyszerüzletében Kremzierben, Morvaországban.

Öltözetre való kelmék
 nők és férfiak számára.
 csakis tartós gyapjából egy középtermű férfi számára 3.10 méter (4 frt 96 kr-ért jó gyapjából; 8 „ — „ jobb gyapjából; egy 10 „ — „ finom gyapjából; 12 „ — „ egész finom gyapjából; 13 „ — „ 40 „ — „ egész finom gyapjából; Peruvian a legfinomabb gyapjából a legújabb színekben, női ruháknak méterje 2 frt. Fekete szőrmé méterje 4 frt. Ujjazó-plaidok darabja 4, 5, 8 egész 12 frt. — Legfinomabb öltönyök, nadrág, felöltő, kabát, és egyéb köpeny-kelméket, tüfl-, loden-, commis-, kammerger-, cheviot-, trikótokat, hölgy- és billard posztókat, Peruvian, doskint ajánl.

Alapítottatott **STIKAROFSKY JANOS** — 1866. —
 gyári nagy raktára Brünben.
 Minták bérmentve. Mintakártyák a szabómester urak részére bérmentlenül. — 10 frton felüli utasítások küldemények bérmentve.
 Nálam több mint 120,000 o. é. frtot érő posztókészlet van folyton raktáron és önként érteik, hogy világra szóló nagy üzletemben nagyon sok maradék van 1-2 méter hossz kuságban, csak hogy kénytelen vagyok az ilyen maradékokat nagyon lecsökkentve, a készletet az ember beleszerezgetni. Minden józanul gondolkodó ember beleszerezgetni. Minden józanul gondolkodó mintákat kölfogja látni, hogy ily kis maradékokból mintákat készíteni nem lehet, mert néhány száz mintamengedelese után e maradékokból misem maradna és így pusztán az a csodálatos, ha posztókereskedő cregék maradékokból mintákat hirdetének és az ily esetekben a mintaszerezvények darabokból és nem maradékokból valók s az ily eljárás csúnya könnyen megérthető. Oly maradékok, melyek nem tetszenek, elcserélhetetnek, vagy a pénz visszaszolgáltatnak.
 Levelezések elfogadotnak német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

1885. XVI.
 Előfizetési árak
 Helyben és postán ki
 Egy évre 10
 Fél évre 5
 Negyed évre 2
 Egyik száma 5
 A lap azonnali részlet ill.
 den közlemény öpítkezé-
 és a földön, a szerkesztés-
 bérmentve küldetnek.
 Előfizetési hely
 TELBODI K. LAJOS
 CS. ATHY K. KÖNYV-
 kereskedésében és a klat-
 talban KUTASI IMRE
 nyomdájában a postahiv-
 osztán.

(Sz. N.) A
 a balkán félsziget
 izgatottsággal tek
 fél iránt való ro
 fogva, — ami t
 döntő szerepet ját
 sziget szláv népei
 állítólag s ami sz
 azért is, mert az
 ban ujjolag szánt
 konoknak. Szóval
 volna a keleti két
 Akár létezett
 nem, annyi bizony
 mok egyike, Szerb
 zérnek kell elismer
 nyos mélyebb vára
 él s hogy Belgrád
 meghatárlása asp
 melyeknek az eg
 esett. Megbukott a
 ugy, hogy helyét
 magyar érzelimű sz
 el s ezzel demonst
 natban Szerbia ism
 országtól s ismét
 jó barátságot ve
 ha nem is kelt ag
 esetre kelemetlen.
 Szerbia Risztia
 veti pusztán az ér
 nem a momentán,
 dekek irán: is tan
 tudatosan gondolko
 létre monarchiánk
 gos viszonyt, mel
 szempontból és pol
 hasznára van; visz
 is üdvös, kivált haz
 változott magartatás
 veinek izgatása re
 részint hatásában ve
 Szerbia az utó
 haledt. Fővárosa Be
 ép oly gyors emelke
 pest. A szerb nép
 ziamussal hord őssz
 cest, a mi birtokát
 szerbek ugyanazt es
 gyarország a nemz
 korában, mikor a lé
 velt. Egy kirándul
 feltárja a hangyszor
 munkát, melylyel a
 lelkesedés azt szépi
 szellemi erővel felt
 Mindenkép oku
 az egyetértésnek, m
 kedő Szerbiával él
 pen nekünk, kiknek
 érintkezni Belgrádd
 pasztalni azt is, hog
 lata ma is ép oly r
 előtte s a belgrádi
 barát politikája a
 épen nem nyerte m
 alsó, sem a felső ré
 is minden nagy szláv
 rizmus nimbusza, az
 arra szorítokzik, hog
 nem zárkozik el mer
 kell, jó képet is vá
 tékhoz.
 Szóval, Szerbia
 rály tömérék látog
 országos kiállítás
 mélyes megjelenése
 És pedig nem ősz
 sem.
 Egy kis kalán
 tetnek a lapok, mely
 mácziai ajtók mögött
 kan annak tekintene
 orosz-barát exminisz
 nek volt előderezése
 A történet ott
 Risztics nagy zajjal